

tega so bili neprestani razpori in zavisti mej vladárskim pleménom. Knez je pogubljal kneza, lovil ga v plen ali gonil iz domovine; a izgnani so čisto iskali pomoči in zaščite pri tujcih ter vodili na rusko zemljo zdaj Ogre, zdaj poganske Plavce. Čim dalje tem bolj so se množili knéžji rodovi; drobila se je ruska zemlja in ob nobenem nastopu nove vlade nij bilo brez razpôra in brez mejusobne vojne. Narod je bridko trpel in duhovstvo je ostro pretilo knezom, a družina, katerej je vojna bila rokodelstvo, ta je prepíre podžigála in knezi so sami ljubili vojno.

(Konec prihodnjič.)

Tečna človeška hrana.

1. Jajca.

Jajca, mleko in mesó niso samo najtéčnejša, nego mehko kuhana tudi najbolj prebavljíva človeška hrana. Trdo kuhana jajca se težko prebávijo. Jajčeva lupina je apnovíta. V jajcu se dobé vse óne tvarine, ki so potrebne v sestavo naše krvi in našega telesa. Tudi surova jajca so užítua. Surova jajca se najlaže prebávijo in že za jedno ali poldrugo uro se iz želodca spravijo.

2. Sir.

Sir obstoji iz mlečne sirnine, ima pa tudi več ali manj surovega masla (putra) v sebi in še drugih téčnih tvarín. Redfílna vrednost sirova je velika. Siru se večkrat prínesea nekoliko kimene (kimlja), da ima potem prijetnejši okus. Sir se nareja iz posnetega ali pa iz neposnetega mleka, in je potem tolst ali pa suh, Da-si je sir zeló téčen, vendar ga želodec težko prebávi.

3. Leča, grah, bob (fižol).

Leča, grah in bob (fižol) imajo zeló veliko redilno vrednost. Naj-redfílnejša je leča. Léčine, gráhove in fižólove lušine so težko prebavljíve; zato je dobro, da se to sočívje precedí, kadar je kuhano. Še téčnejše so te jedi, ako se dobro zabélijo, bodí-si z mastjo ali pa surovim maslom.

Božja skrb.

Človek po vsem svetu lahko srečno žíví; Bog povsod zanj skrbí. Njegovo veliko skrb nam oznanja prelubo rumeno solnce, ki ob jutru vzhaja izza gôr in mirno ob večeru zahaja, nam vedno sveti in ogreva zemljo; njegovo vsemogočnost nam razodeva svítla luna, katera na večer prijazno priplava izza hribov, in brezštevílna množíca zvezd, ki tako lepo igrajo na nebu; njegovo moč nam tudi kaže vsako zrno, ki v zemlji klije in obrodí mnogo plemenitega sadú. — Človek, gospodar vseh rečí na zemlji in pod zemljo, žíví po vseh stranéh širocega sveta; povsod je zanj pogrnnena miza z nebeskimi daroví. Povsod lahko človek zadovoljno in srečno žíví, ako le zvesto izpolnuje svoje dolžnosti.